

Munkáshét

A Biblia Szövetség folyóiratának melléklete

2008. évi III. számhoz

2008. augusztus: magyar – ulsteri – brit – magyar zászló a BSZ székház homlokzatán

Brian Boyd, a kells-i és az eskylane-i Presbiteriánus Gyülekezet lelkésze, aki sokat fáradozott azért, hogy 2004-ben és ezen a nyáron is létre jöhessen a magyarországi munkáshét. Most feleségével, Thelmával érkezett, feladata a lelki program vezetése volt, de tanított a fiatalok között, meszelt és lelkesen takarított is. Az alábbi riportot hazakerkezésük után készítettük.

*

– Számunkra, akik veletek tölthettük ezt a néhány napot Pécelen, itt hagyátok a vidám és felszabadult lényetek emlékeit, az új vagy megerősödött baráti-testvéri kapcsolatokat, a fiataloknak átadott ismeretanyagot és persze a hófehér falakat, az új kerítést és az épület lábazati vakolatát. Ti mit vittetek magatokkal Magyarországról?

B. B.: Magyarországról melegszívű, szeretetteljes testvéreink emlékeit hoztuk haza. Öröm volt együtt dol-

(folytatás a 2. oldalon)

Lectori salutem! – Üdvözlét az olvasónak!

A Biblia Szövetség éves programjában augusztus első napjait munkáshétként jelöltük meg. Közel egy éves szervezés és előkészítés után 24 kedves atyafi érkezett Észak-Írországból, hogy a BSZ tagjaival vagy szimpatizánsaival kiegészülve napokon át lázas munka, vidám hangulat töltse meg székházunkat és környékét.

A vizesedés miatt 8 éve hiányos épületlábazat vakolását, a belső folyosók és lépcsőházak tisztasági meszelését, valamint ingatlanunk Kálvin tér felőli kerítése lábazatának építését végeztük el. Mindezek munkadíjban számítható értéke meghaladná a milliós tételt, de a vidám hangulat, a testvéri kapcsolat gazdagsága, az Úr áldott jelenléte a résztvevőket még ennél is gazdagabbá tette. A péceli ref. gyülekezet 30 fiataljának tartott délelőtti angol nyelvű bibliaiskolai elfoglaltságok, a közös áhítatok, vacsorák, a fővárosi kirándulások, a dunai hajókázás, a gödöllői városnézés, a búcsúest hangulata mind-mind felejthetetlen emlék marad számunkra.

*

Jelen mellékletben a fotókkal és néhány résztvevő megszólításával a hét hangulatát szerettük volna megosztani a Kedves Olvasókkal is.

Tisztelettel, a Szerkesztő

Arrivals		Terminal 1			
Landed	Flight	From	Sched Time	Est Time	Remarks
Jet2.com	LS 897	Manchester	18:20	23:10	Delayed
WZZ	W6 276	Sandefjord	19:35	19:41	Landed
	FR 1023	Dublin	20:00	19:51	Landed
easyJet	EZY 2077	London Luton	20:20		
WZZ	W6 240	Heraklion	23:20		
WZZ	W6 250	Corfu	23:55		

2008. augusztus 02. 19.51: a Dublinból érkező gép vendégeinkkel a Ferihegyi reptéren landolt, majd autóbusszal vacsoráznai indultak, éjjél körül elfoglalták szállásukat a BSZ székházban. A vasárnap délelőttöt a gyömrői református gyülekezetben ünnepelték, délután a gyönyörű napsütést Pécelen, testvéri körben élvezhették, majd hétfőtől péntekig reggel 8-tól délután 5-ig fizikai munka, utána pihentető kikapcsolódás (kétszer Budapesten) következett. Szombaton Gödöllővel ismerkedtek, és kora este repülőgéppel indultak haza.

(folytatás az 1. oldalról)

gozni velük. Nagyszerűek voltak a közösségi alkalmak esténként, mert arra emlékeztettek bennünket, hogy a megváltás minden országban ugyanaz: egyedül kegyelemből, egyedül hit által és egyedül Krisztus által. A hét azt is megmutatta számunkra, hogy a keresztyének közössége minden kulturális, nyelvi és nemzeti sajátosság fölé emelkedik. Azt éltük át, hogy valamennyien egyek lehettünk Jézus Krisztusban.

– Ha összeveted a négy évvel ezelőtti és mostani magyarországi missziókat, akkor milyen azonosságot vagy különbséget állapíthatsz meg?

B. B.: Ezúttal többekkel kerültünk kapcsolatba, elsősorban a szüneti bibliaiskola fiatal résztvevői révén. Ez nagy pluszt jelentett, mert öröm volt megismerni őket és közösségben lenni velük. Rám különösen nagy benyomást tett a résztvevők udvarias és tiszteletudó viselkedése – és ez mindkét korcsoportra egyaránt érvényes! Sokkal, de sokkal jobban viselkedtek, mint azt hasonló fiataloktól Észak-Írországból elvárhatnánk.

A másik különbség, amit minden látogatásunkkor megállapítunk, hogy Magyarország egyre jobban hasonlít Nyugat-Európához. Egyre több a bevásárló központ, a nyugati cég és a nyugati szokás. A keresztyének számára ez azt a veszélyt rejti magában, hogy az Úrtól való függést esetleg felváltja a materializmustól valló függés.

– Az eskylane-i és a kells-i gyülekezet is képviseltette magát Pécelen, ami bizonyára erősítette a két gyülekezet kapcsolatát.

B. B.: Valóban, jobban tudatára ébredtünk annak, hogy valami olyanunk vagyunk részei, ami nagyobb, mint mi. A gyülekezet kezdete és vége nem Kells és Eskylane, még csak nem is Észak-Írország. Folyamatos magyarországi kapcsolataink révén gyülekezeteink mindkét országban egyre többet érhetnek meg Krisztus nagyságából, és az egész világon jelenlévő Egyházzal.

– Megosztanád olvasóinkkal a megvalósulás előtt álló legfontosabb terveiteket, szolgálataitokat?

B. B.: Szeptember elején 23 új taggal gyarapodott a kells-i gyülekezet. Ugyanezen az istentiszteleten megkereszteltünk 1 felnőttet és 7 gyermeket. A 7 gyermek a 23 új tag családjához tartozik.

Valamennyi gyülekezetben belüli szervezetünk megkezdte a téli időszak programját. Szeptember utolsó hétvégéjén 80 résztvevővel gyülekezeti hétvégét tartottunk a Castlewellan várban, ahol véglegesítettük a 2009-es eseménysorozattal kapcsolatos terveinket, ami az 1859-es ébredés 150. évfordulója alkalmából kerül megrendezésre. Ennek részleteit ti is olvashatjátok a www.1859revival.org honlapon. ■

– A tolmácsolás feladatára többen is vállalkoztak a héten, te elsősorban a fiatalok bibliaiskoláján, az áhítatok fordításánál segítettél kiváló teljesítménnyel. Szívesen hallanánk az angol nyelv iránti elkötelezettségedről és a hét élményeiről néhány mondatot!

Weber Istvánné (Marika): Nagyon örülök, hogy része lehettem a csapatnak. A tolmácsolás igazi, felszabadult, örömteli munka volt számomra. Nagyon élveztem a személyes beszélgetéseket, az igehirdetéseket és a személyes valómásokat a Jézus Krisztussal való találkozásokról.

Sokszor megkérdezik tőlem, hogy hol tanultam meg angolul és mi a titka a jó nyelvtudásnak. Csak két titkot tudok elárulni: szerelem és kemény munka. Amikor 9 éves koromban tanulni kezdtem a nyelvet, akkor beleszerettem; a nyelv és az angolszász országok iránti lelkesedésem sok buktatón átsegített. Különösen eleinte rengeteget kellett gyakorolnom, később pedig már szinte ment magától.

Hálás vagyok férjem, István támogatásáért; sok biztatást kaptam tőle. A tolmácsolások jelentős része az ő háttértámogatása nélkül nem valósulhatott volna meg, és sohasem éreztem, hogy háttérbe szorított lenne.

Kisfiunk, Krisztián számára a délelőtti voltak nehezebbek, amikor az angolul tanuló csoportokhoz ült be hallgatónak. A délutánokat remekül töltötte, különösen a garázsajtó festése volt számára emlékezetes.

A következő munkahéten is boldogan veszek részt. Remélem, hogy észak-ír testvéreink látogatására nem kell újabb négy évet várni! ■

Hétfő reggeli eligazítás, ismerkedés a magyar munkaeszközökkel

↩ Hát ez a gép meg mire jó?

*

↩ Csak ki ne szóródjon!

*

„Kell egy kis áramszünet...” ↩

– Mi készítt egy értelmiségit arra, hogy immár második alkalommal vegyen részt a péceli munkáshéten?

William McCaughy: Mielőtt válaszolok, el kell mondanom, hogy gyülekezetünk ittlévő tagjai szerint az „értelmiségi” kifejezés esetében enyhén szólva túlzás...

Komolyra fordítva a szót, négy évvel ezelőtt azért jelentkeztem a munkáshétre, mert még soha nem vettem részt külföldön keresztyén munkában. Akkor úgy érkeztem, hogy nem tudtam, mit várhatok, egy hét elteltével pedig úgy utaztam haza, hogy telve voltam az Úr iránti lelkesedéssel. Ráadásul, az egyetlen olyan társunkra, aki akkor még nem volt Isten gyermeke, olyan nagy hatással volt a mienk után a magyar testvérek bizonyágtétele, hogy hazaérkezésünk után nem sokkal szintén átadta életét. Ő azóta is hűséges követője és bizonyágtéteve az Úrnak.

Most, hogy újra jelentkeztem, kicsit tartottam a csalódástól és attól, hogy most nem lesznek olyan nagyszerűek tapasztalataim – de tévedtem, mert ez a hét – bár, természetesen más, azonban ugyanolyan jó volt, sőt, bizonyos vonatkozásokban még jobb is, mint az első.

Ezúttal is kihívtást jelentett számomra mind a fizikai munka, mind pedig a naponkénti áhítatok. Földvári Lászlónak nagyon hálás vagyok a türelméért, és azért, hogy egy ilyen nagyszerű szakembertől tanulhattam. Sokat köszönhetek tolmácsunknak, Gergőnek is. Hármásban jó kis csapatot alkottunk, és sok új technikát sikerült elsajátítanom.

A legnagyobb jutalom számomra mindig az, ha az Úrért tehetek valamit – ezért jelentkeztem a fizikai munkára is. Feleségemmel együtt már olyan sokat kaptunk tőle (nem csak erre, hanem az örök életre vonatkozóan is, amit majd vele tölthetünk el), hogy ehhez képest semmisség az, ha egy hetet neki szentelek. Ráadásul még ebben is én vagyok a megajándékozott... ■

– A vakoló brigád vezetőjeként milyen tanácsot adnál a munka előkészítésére, szervezésére?

Mervyn Williamson: Alternatív javaslatokkal szeretnék élni:

Ha még eredményesebb munkát akartok, akkor

- Hívjatok inkább németeket!
- Tiltásotok ki azokat, akiknek a neve D-vel kezdődik, és elmúltak 60 évesek...! (utalás David-re, lásd a vele készült riportot! – a Szerk.)

- A munkaidő 24 órás legyen, 30 perces pihenővel!
- Kérjétek meg Brian-t (a lelkeszt – a Szerk.), hogy maradjon otthon!
- Vegyetek négyszer nagyobb lapátokat!
- Szerezzetek még 20 Földvári Lászlót!

A tréfát félretéve, mindenkinek nagyon köszönjük, hogy itt lehetünk, hálásak vagyunk a szeretetért, a szíves fogadtatásért és a sok szép látványért. Különösen maradandó élmény a Széchenyi Fürdőben tett látogatás és a Dunán, az esti hajókázás. ■

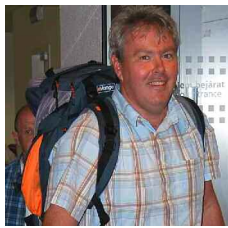

– Másodszor vagytok itt, Pécelen, munkás héten. Ugyanazt a kedves, kiegyensúlyozott házaspárt látjuk bennetek, mint négy évvel ezelőtt. Mit jelent számotokra házastársként (és családként) Krisztus követése?

Ken és Lorna Murphy: Ha egy szóval kellene válaszolnunk, akkor azt mondhatnánk, hogy mindent. Egyébként pedig gyermekeinket is arra biztatjuk, hogy az Úr követői legyenek, és igyekszünk naponta példát mutatni személyes hitünkkel. Az, hogy ismét itt lehetünk, csak azért lehetséges, mert Isten előre elkészítette ezt, és nekünk nincs más dolgunk, mint követni útmutatását. Örömmel dolgozunk itt, mert arra gondolunk, hogy egy picit mi is adhatunk azért a sok jóért, amit Istentől kaptunk. ■

– Az itteni munkád hogyan kapcsolódik otthoni tevékenységedhez?

Harold Armstrong: Belfastban dolgozom egy kormányhivatalban. A feladatom az, hogy önkéntes munkák vállalására ösztönözzek embereket. Ez legtöbbször irodához kötött tevékenység, de azért van alkalmam helyi csoportok, sőt gyülekezetek meglátogatására is. Általában szellemi tevékenységet folytatok, ezért a fizikai munka, a festés és a kerítés építése számomra jó változatosságot jelentett. Csodálatos hetet töltöttem Pécelen, ami során új barátokra tehettem szert mind a magyar, mind pedig a kells-i testvérek között. Munkámban is felhasználom az itteni tapasztalatokat. Miután a feladatom az önkéntes munkák népszerűsítése, többeket fogok arra biztatni, hogy vállaljanak külföldön ilyen tevékenységet, lehetőleg gyülekezeti szervezésben. Isten áldását kívánom, és imádságaimban emlékezni fogok rátok. ■

– Te Hollandiából érkezél. Elmondanád, miként kerültél az észak-írországi csoporthoz?

Yvette Habets: A szüleim hollandok, de néhány évig édesapám Észak-Írországból dolgozott. Ott születtem és ott is éltünk 5 éves koromig. Édesanyám akkor ismerkedett meg Sheila-val, aki most Kells-ben gyülekezeti munkás. Átadta szívét Jézusnak, majd engem is magával vitt a templomba. A kapcsolat Sheila-val akkor is folytatódott, amikor mi visszaköltöztünk Hollandiába. Tavaly Sheila meglátogatott bennünket, s ez nekünk nagyon sokat jelentett. Ekkor kérdezte meg, hogy volna-e kedvem csatlakozni és részt venni a magyarországi munkás héten. Számomra nagyon nagy öröm, hogy egy egész hetet tölthettem olyan keresztyének társaságában, akik abból az országból érkeztek, ahol születtem. De ugyanilyen élmény a magyar testvérekkel való együttlét is, és az, amit megismerhettem az ország kultúrájából. Néhány magyar fiatal arra kért, tanítsak meg pár dolgot nekik hollandul, amit nagyon szívesen tettem. ■

– A héten az ellátásban segédkeztél. Négy éve – utólag – bevallottátok, hogy féltetek a szokatlan magyar ételektől. Most mi a véleményed?

Yvonne Anderson: Nagyon finomak a magyar ételek. Amikor először jártam itt, diétáznom kellett, és sajnos nem kóstolhattam meg mindent. Most ezt végre bepótolhattam. Első ránézésre nem tűnt minden biztatónak, hiszen különböznek az ételek a miénktől. De semmi olyat nem kaptunk, ami nem ízlett volna, és ezt az egész csoport nevében mondhatom. Annak is örültem, hogy láthattam Kuluncsits Lászlót, hogyan készíti a finomságokat. Otthon majd megpróbálom ezeket én is elkészíteni, és elkápráztatom velük családomat és barátaimat. Számomra nagy öröm és kiváltság volt, hogy ismét eljöhettek, és újra találkozhattam itteni testvéreimmel. ■

– Közületek valakitől azt hallottuk, hogy megtérése előtt a keresztyéneket unalmasnak tartotta. Hát ezt rólad nem lehet elmondani, hiszen szórakoztató a jelenléted, rengetegszer megnevettettél bennünket. Te unalmasnak tartod a hívő embereket vagy ellenkezőleg?

David Nesbitt: Természetesen, vannak olyan keresztyének, akik unalmasak, de olyanok is, akikkel öröm együtt lenni. A hívő emberek is lehetnek nehéz természetűek, szomorúak, megalázottak, vannak közöttük, akik szenvednek, sőt olyanok is, akiket üldöznek. Ugyanakkor ismerünk élénk, jókedvű keresztyéneket is. Ugyanúgy, ahogyan a világban is élnek unalmas vagy kellemes, nehéz természetű vagy vidám, megalázott vagy jókedvű emberek. Vagy mert így születtek, vagy mert ilyenné alakultak a körülmények hatására. Mi hát akkor a különbség a világban élők vagy a keresztyének között? Az, hogy amikor Isten megkeres bennünket, és elfogadjuk Jézus személyes megváltónknak, akkor egészen más lesz az életünk. A keresztyéneknek minden okuk megvan arra, hogy vidám, boldog, hálás emberek legyünk, mert Jézus Krisztus magára vállalta bűnünk büntetését. Azt a büntetést, amelyet egyikük sem lett volna képes kifizetni, hiszen a bűn zsoldja halál. Tehát azt, hogy unalmas vagy örömteli keresztyének vagyunk, az dönti el, hogy ismerjük-e és szolgáljuk-e őt. ■

Angol nyelvű bibliaiskola fiataloknak, két korcsoportban, a péceli református gyülekezeti teremben

**Mindenki
dolgozik**

1

2

3

Vasárnapi istentiszteleten, Gyömrőn (1), csoportáhitat a munka szünetében (2), Mi rotyog a kondérban?... (3), ... rögtön kiderül (4), hétfői ismerkedőest közös vacsorával (gulyásleves – halászlé – palacsinta) (5-10)

4

5

6

7

8

9

10

– Elég különös, hogy a 19 éves fiatal arra vállalkozik, hogy a többnyire középkorúakból álló csoporttal töltsön egy egész hetet. Mi indított erre?

Matthew Turtle: Úgy éreztem, Isten hív, hogy jöjjenek Magyarországra, és szolgáljanak neki fizikai erőmmel. Eddig még semmi tapasztalattal nem rendelkeztam a vakolás terén, és a csoport nagy részével sem voltam igazi közösségben. Ez a hét nagyon jó tapasztalat volt, örömet jelentett az, hogy magyar testvéreket ismerhettem meg, de érdekes volt az országaink közötti kulturális különbségekkel való találkozás is. Az, hogy a csoportban voltak egészen fiatalok, idősebbek és idősek, kifejezetten hasznos, mert így volt mit tanulni egymástól, és jobban összekovacsolódhattunk. Megértettem, hogy miként a csoportban is mindenkire szükség volt, ugyanúgy a gyülekezetben is mindenkinek megvan a maga feladata, rendeltetése. Ha ismét szerveznének ilyen hetet, biztosan visszajönnék. Remélem, hogy számotokra is ugyanolyan áldás volt ez a hét, mint számomra! ■

– Vele együtt hányan vannak itt Eskylane-ból? Otthon is ilyen jó a viszony a kells-i és az eskylane-i gyülekezet tagjai között, mint itt?

Elizabeth McLean: Négyen jöttünk Eskylane-ből, hogy a Kells-i gyülekezetet kiegészítve részt vegyünk a Biblia Szövetés péceli munkáiban. Otthon is nagyon jó a kapcsolat, közösen tartjuk a vasárnapi esti áhítatokat és egyéb közös programjaink is vannak. Mindkét gyülekezetben az a célunk, hogy dicsőítsük és magasztaljuk Istent. ■

– Te vagy a csoport vezetője (és a fiatalok tanításában is részt vettél). Miként érted el azt, hogy mindenki időben ott legyen, ahol kell, hogy a szabadidő eltöltésében egységre jussatok, és a pénzek is be legyenek fizetve? Könnyű vagy nehéz dolgod volt?

Sheila Sutter: A kells-i gyülekezet diakónusaként sok szervezési feladat is hárul rám. Általában az alábbi szempontokat szoktam figyelembe venni:

– Azzal, ha elmulasztom a felkészülést, a bukásra készülök fel; – fontossági sorrendet állítok fel, és menet közben is igyeksem a fontosat szem előtt tartani; – meg kell határoznom az elérendő célt; – a csoporttal való találkozás előtt tudnom kell, hogy: kik jönnek, kinek, mennyivel kell hozzájárulni a költségekhez, listát készítek, amin feltüntetem a nevet, dátumot, eseményt, költségeket, valamint azt, hogy ki az, aki fizetett; – meghatározom a csoport-megbeszélés időpontját, a tájékoztatónak tartalmaznia kell a fontos tudnivalókat és a választható lehetőségeket; – meghatározom a befizetések határidejét, legkésőbbi időpont az esemény előtti nap; – összeállítom az anyaglistát, és az esemény előtt 2 héttel mindenkinek kiosztom; – nem szabad olyat ígérnem, ami nem teljesíthető; – néha nehéz döntéseket is kell hoznom, ez sokszor nekem fáj a legjobban, de ha megtettem, a csoport az egyértelműen meghúzott határok között nagyobb biztonságban érzi magát; – a rugalmasság is fontos: Isten tervének kell megvalósulnia, nem pedig az enyémnek; – az egységet és harmóniát ajándékként kérem az Úrtól; – már a készülődés során, de a program közben is figyelek azokra, akik a részvételhez anyagi vagy gyakorlati segítségre szorulnak; – minden résztvevőnek éreznie kell, hogy ő is fontos tagja a csoportnak, de azt is, hogy néhányan nem kényszeríthetik akarataukat a többségre; – a szervező hangneme legyen együtt érző, barátságos, ugyanakkor határozott; – és soha nem veszítheti el humorát! ■

Budapest, Hősök tere
– ismerkedés
a magyar történelemmel

– Szakmai felelősként minként értékeled a közös munkát? Szívesen dolgoznál ilyen segédekkel máskor is? Esetleg te is tanultál tőlük olyat, amit szívesen használnál majd a szakmában?

Földvári László: Nagyon izgultam, hogy miként értjük meg egymást a külföldi emberekkel. Eddig még nem volt ilyen beosztásom. Már vasárnap örömmel tapasztaltam, hogy vidám a társaság, hétfőn pedig az is kiderült, hogy a különböző feladatokhoz csoportokra lettek osztva, és az is látszott, hogy szeretnek dolgozni. Készek voltak megtanulni a számukra addig ismeretlen szakmai fogásokat is. Láthattam, hogy a nem szakmájukban, de szívesen dolgozó embereket hogyan áldja meg az Úr. Szívesen dolgoznék ilyen segédekkel máskor is. Eddig még nem dolgoztam lányokkal és asszonyokkal ilyen jellegű munkában, ezért volt meglepő számomra azt látni, ahogyan a zsalukövet cipelték és a taligát tölték a domboldalon. Azok a nők és férfiak is keményen dolgoztak, akik a lépcsőházat festették. Magyarországon a védőeszközök használata nem általános, de ők hozták saját térdvédőjüket és csuklószorítójukat, három óránként pedig pihentek, kávészünetet tartottak. Ezen a héten jó volt újra megtapasztalnom, hogy egy gyülekezetet: idősebbek és fiatalok, férfiak és nők együttes munkáját és életét hogyan áldja meg az Isten. Köszönöm az Úrnak és a BSZ-nek, hogy részt vehet-e ezen a héten! ■

A búcsúest csoportképei munkacsapatonként (2-3-4-5-6) és az angolnyelvv. oktatóson is résztvevő fiatalok egy részével (1)

A Biblia Szövetség Tanácsa hálásan köszöni mindazoknak, akik fizikai munkával, igazsággal, imádsággal, anyagi támogatással részt vállaltak a 2008. évi munkahét terheiből, és hálás szívvel mond köszönetet az Úrnak azért, hogy megálldta fáradozásukat, baleset és egészségromlás nélkül megőrizte a résztvevőket!

Név szerint külön is köszönetet mond:

Észak-Írország, Kells és Eskylane gyülekezetből:

Brian and Thelma Boyd, Jonathan and Laura Millar, Ken and Lorna Murphy, Eddie and Amanda Reid, Glen Anderson, Yvonne Anderson, Harold Armstrong, Yvette Habets (NL), Sarah Jamieson, Jessica Kernohan, John Kernohan, William McCaughy, Elizabeth McLean, Laura McLean, Matt Mitchell, David Nesbitt, Sheila Sutter, Patrica Swann, Matthew Turtle, Mervyn Williamson.

Magyarország, Biblia Szövetség: Alföldy-Boruss Barna, ifj. Alföldy-Boruss Dezső, ifj. Alföldy-Boruss Dezsőné Kati, Alföldy-Boruss Hanna, Benedek Csilla, Lauren Canty (USA), Földvári László, Horváth Lajosné Marika, Horváth Mária, Kuluncsits László, Lakatos Tibor, Lakatos Zsuzsanna, Makrai Tibor, Margit István, Margit Julianna, Mikolicz Ákos, Mikolicz Boglárka, Mikolicz Gyula, Dr. Mikolicz Gyula, Dr. Mikolicz Gyuláné Virág, Mikolicz Virág, Nagy László, Pintér Elemér, Sípos Alpár Szabolcs,

Sípos Alpár Szabolcsné Zsuzsa, Dr. Sípos Ete Álmos, Szabó László, Téglás Gergely, Dr. Viczián Miklós, Weber István, Weber Istvánné Marika, Weber Krisztián. Isten áldja meg életüket!

2008. augusztus 9.: a búcsú percei Ferihegyen